

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Petrem Sedlákem ve věci

žalobce: nezl. **M. B.**, nar. X
st. příslušnost X
bytem X
zast. zákonnou zástupkyní A. A., nar. X
zast. advokátkou Mgr. Pavlínou Zámečnickovou
sídlem Milady Horákové 13, Brno

proti
žalovanému: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 6. 2024, č. j. MV-60130-4/SO-2024

takto:

- I. Rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 12. 6. 2024, č. j. MV-60130-4/SO-2024, **se ruší** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 11 228 Kč, a to k rukám advokátky Mgr. Pavlíny Zámečnickové do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žalovaný **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ČR, Odboru azylové a migrační politiky, ze dne 16. 2. 2024, č. j. OAM-20128-12/TP-2023, kterým bylo rozhodnuto tak, že se žádost žalobce o povolení k trvalému pobytu zamítá dle § 75 odst. 1 písm. f) zákona č. 326/1999 Sb., neboť cizinec nepředložil doklad o zajištění prostředků k trvalému pobytu na území.

II. Podání účastníků

2. V podané žalobě popsal žalobce průběh správního řízení o žádosti o povolení k trvalému pobytu s tím, že v podaném odvolání namítl, že z dokladů, které byly shromážděny v průběhu řízení před správním orgánem prvním stupně, a dále z dokladů, na které žalobce v doplnění odvolání odkazuje a které měly být připojeny k doplnění odvolání, je zřejmé, že v případě žalobce byly doloženy doklady o zajištění prostředků k trvalému pobytu na území ve smyslu § 71 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb. V doplnění odvolání odkázal na doklady, které měly tvořit přílohu odvolání a které představovaly novou skutečnost, kterou nemohl v řízení před správním orgánem prvního stupně uplatnit.
3. Teprve z napadeného rozhodnutí žalobce zjistil, že bohužel z důvodu administrativního pochybení nebyly přílohy, na které bylo v doplnění odvolání odkazováno a jejichž připojení bylo avizováno, připojeny. Závěr žalovaného, že se přílohami nemohl zabývat, protože je žalobce nepředložil, je nesprávný a nezákonný, neboť přílohy byly v odvolání řádně označeny a jejich předložení bylo v doplnění odvolání avizováno. Žalovaný tedy měl žalobce vyzvat k připojení předmětných příloh a v důsledku této procesní vady se žádným způsobem nevypořádal s odvolací námitkou uvedenou pod bodem 1. doplnění odvolání. Zároveň žalobce namítl, že se žalovaný zcela nesprávně a nepřezkoumatelně vypořádal s otázkou přiměřenosti zásahu zamítavého rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce a jeho rodiny.
4. Žalovaný odkázal na spisový materiál a napadené rozhodnutí s tím, že žaloba nepřináší žádnou novou relevantní argumentaci, která by správnost rozhodnutí zpochybňovala. Napadené rozhodnutí splňuje všechny požadavky, které zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, v ustanovení § 68 odst. 3 stanoví pro odůvodnění rozhodnutí. Žalovaný přezkoumatelným způsobem zdůvodnil, jak se vypořádal s námitkami žalobce uvedenými v odvolání, a z jakých důvodů je považoval za mylné či nerozhodné a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů a výkladu právních předpisů. Z uvedených důvodů je přesvědčen, že věc byla posouzena správně a v souladu se zákonem.

III. Posouzení věci krajským soudem

5. Žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a je přípustná. Za splnění podmínek § 51 s. ř. s. rozhodl soud bez jednání.
6. Z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobce žádostí ze dne 28. 8. 2023 požádal o povolení k trvalému pobytu v ČR. Správní orgán prvního stupně žalobce vyzval výzvou ze dne 23. 9. 2023 k odstranění vad žádosti, a to k předložení dokladu o zajištění prostředků k trvalému pobytu na území ČR s tím, že spolu s ním je třeba za společně posuzované osoby považovat jeho rodiče, tj. paní A. A. a pana P. B., kteří jsou oprávněni pobývat na území ČR. Doložené listiny následně vyhodnotil správní orgán prvního stupně jako nedostatečné

a prvostupňovým rozhodnutím žádost zamítl. V řízení před správním orgánem prvního stupně nebyl žalobce zastoupen.

7. Dále ze správního spisu vyplývá, že v odvolacím řízení převzala právní zastoupení žalobce Mgr. Pavlína Zámečnicková, která jeho jménem podala blanketní odvolání (podání ze dne 22. 2. 024) s tím, že toto bude doplněno poté, co jí bude umožněno nahlédnutí do spisu. Na blanketní odvolání reagoval správní orgán prvního stupně tím, že nové zástupkyni žalobce umožnil nahlédnutí do spisu. Termín nahlédnutí stanovil na 14. 3. 2024 a stanovil lhůtu pěti dnů od nahlédnutí do spisu k odstranění vad podání. Právní zástupkyně byla určeného dne nahlížet do spisu a odvolání doplnila podáním ze dne 25. 3. 2023.
8. V doplnění odvolání uvedla zaměstnání otce a výši jeho příjmu, a dále uvedla, že teprve po datu vydání prvostupňového rozhodnutí byla otcí žalobce vyplacena mzda za měsíc leden a teprve po jejím vyplacení mohl žalobce doložit příjem otce za poslední tři kalendářní měsíce a odstranit vady žádosti tak, jak byl vyzván. Podle žalobce se jedná o nové skutečnosti, které nemohl bez svého zavinění uplatnit v řízení před správním orgánem prvního stupně, přičemž k jejich přípustnosti odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 3. 2021, č. j. 3 Azs 4/2020-41, v souvislosti se zásahem do soukromého a rodinného života žalobce. V podaném odvolání výslovně odkázala na přílohy podání, kterými tvrzené skutečnosti dokládá.
9. K doplnění odvolání nicméně nebyly v rámci datové zprávy žádné přílohy přiloženy.
10. Doplnění odvolání bylo správnímu orgánu prvního stupně doručeno dne 28. 3. 2024, dne 8. 4. 2024 byl správní spis vč. odvolání postoupen bez dalšího úkonu žalovanému, který taktéž bez dalšího úkonu dne 12. 6. 2024 rozhodl, přičemž vycházel toliko z listin, které byly shromážděny před vydáním prvostupňového rozhodnutí a k tvrzením žalobce v doplnění odvolání nepřihlédl, neboť *„Odvolatel k odvolání nepředložil žádné přílohy, tudíž se jimi Komise nemohla zabývat.“*
11. Podle § 2 odst. 3 správního řádu správní orgán šetří práva nabytá v dobré víře, jakož i oprávněné zájmy osob, jichž se činnost správního orgánu v jednotlivém případě dotýká (dále jen "dotčené osoby"), a může zasahovat do těchto práv jen za podmínek stanovených zákonem a v nezbytném rozsahu.
12. Podle § 2 odst. 4 téhož zákona správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.
13. Podle § 3 téhož zákona nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.
14. Podle § 45 odst. 2 téhož zákona nemá-li žádost předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán žadateli nedostatky odstranit na místě nebo jej vyzve k jejich odstranění, poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu a poučí jej o následcích neodstranění nedostatků v této lhůtě; současně může řízení přerušit (§ 64).
15. Podle § 82 odst. 4 téhož zákona se k novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, přihlédne jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve. Namítá-li účastník,

že mu nebylo umožněno učinit v řízení v prvním stupni určitý úkon, musí být tento úkon učiněn spolu s odvoláním.

16. Podle § 86 odst. 2 téhož zákona správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, zašle stejnopis podaného odvolání všem účastníkům, kteří se mohli proti rozhodnutí odvolat, a vyzve je, aby se k němu v přiměřené lhůtě, která nesmí být kratší než 5 dnů, vyjádřili. Podle okolností dále doplní řízení. Ustanovení tohoto odstavce se nepoužije, bylo-li odvolání podáno opožděně nebo bylo-li nepřipustné.
17. Podle § 93 odst. 1 téhož zákona platí, že, jestliže v hlavě VIII není stanoveno jinak, tak se pro řízení o odvolání obdobně použijí ustanovení hlav I až IV, VI a VII této části.
18. Ustanovení § 45 odst. 2 správního řádu je systematicky zařazeno v hlavě VI správního řádu.
19. Podle čl. 3 odst. 1 Úmluvy o právech dítěte zájem dítěte musí být předním hlediskem při jakékoli činnosti týkající se dětí, ať už uskutečňované veřejnými nebo soukromými zařízeními sociální péče, soudy, správními nebo zákonodárnými orgány.
20. Podle čl. 3 odst. 2 téže úmluvy státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, se zavazují zajistit dítěti takovou ochranu a péči, jaká je nezbytná pro jeho blaho, přičemž berou ohled na práva a povinnosti jeho rodičů, zákonných zástupců nebo jiných jednotlivců právně za něho odpovědných, a činí pro to všechna potřebná zákonodárná a správní opatření.
21. Podle čl. 8 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod má každý právo na respektování svého soukromého a rodinného života, obydlí a korespondence.
22. Podle čl. 8 odst. 2 téže úmluvy státní orgán nemůže do výkonu tohoto práva zasahovat kromě případů, kdy je to v souladu se zákonem a nezbytné v demokratické společnosti v zájmu národní bezpečnosti, veřejné bezpečnosti, hospodářského blahobytu země, předcházení nepokojům a zločinnosti, ochrany zdraví nebo morálky nebo ochrany práv a svobod jiných.
23. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 3. 2021, č. j. 3 Azs 4/2020-41, lze citovat, že „Z judikatury Evropského soudu pro lidská práva vyplývá, že čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod musí být v případech týkajících se dětí vykládán zejména s ohledem na Úmluvu o právech dítěte a že veškerá rozhodnutí týkající se dětí tak musí v první řadě zohledňovat jejich nejlepší zájmy (srov. rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ze dne 6. 7. 2010 ve věci č. 41615/07 – Neulinger a Shuruk proti Švýcarsku). Nejvyšší správní soud proto souhlasí se stěžovatelkou, že nejlepší zájem dítěte je způsobilý prolomit zásadu koncentrace správního řízení, pokud však z obsahu správního spisu je zřejmé, že nic nebrání tomu, aby stěžovatelce bylo vydáno nové povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny po podání žádosti na zastupitelském úřadu v zemi původu.“
24. Zdejší soud po prostudování správního spisu dospěl na základě výše uvedených zákonných ustanovení a při zohlednění citovaného rozhodnutí Nejvyššího správního soudu k závěru, že správní orgány postupovaly ve věci přísně formalisticky, v rozporu se základními zásadami činnosti správních orgánů, nezohlednily čl. 3 Úmluvy o právech dítěte ve spojení s čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, v důsledku čehož postupovaly i v rozporu se zákonem.
25. Z obsahu odvolání žalobce je jasné zřejmé, že jeho zástupkyně formulovala odvolací důvody a tvrzení ve vazbě na podklady, které v odvolání označila – potvrzení o příjmu a výplatní páska otce žalobce, které měly tvořit přílohu odvolání. Skutečnost, že uvedené listiny mají

tvořit přílohu odvolání, zástupkyně žalobce výslovně uvedla v textu odvolání hned na první straně.

26. Z obsahu spisu neplyne, že by zástupkyně žalobce v odvolacím řízení postupovala obstrukčně tak, aby účelově prodlužovala délku řízení. Mgr. Zámečníková je pravidelně zástupkyní účastníků v řízeních v cizineckých věcech a soud v minulosti neshledal, že by se Mgr. Zámečníková uchýlovala k účelovým obstrukcím ať už v řízení před soudem, nebo (se znalostí správních spisů) v řízení před správními orgány. Lze se proto důvodně domnívat, že k nepřipojení příloh k datové zprávě došlo skutečně omylem.
27. Odvolací tvrzení ohledně příjmu zákonných zástupců žalobce jsou naprosto konkrétní, zároveň žalobce ozřejmil, proč je nezaviněně nemohl uplatnit v řízení před správním orgánem prvního stupně, a jednoznačně navrhl k prokázání svých tvrzení důkazní prostředky, které v odvolání označil a které nelze považovat za hypotetické, nebo takové, které by neměl žalobce v držení. Odvolání žalobce (v tomto smyslu žádost, neboť v doplnění odvolání žalobce měly být přiloženy listiny prokazující důvodnost jeho žádosti) trpělo bezpochyby „jinými vadami“, neboť neobsahovalo listiny, na které odkazovalo a které k němu měly být přiloženy.
28. Správní orgán prvního stupně i žalovaný věděl, jakými důkazními prostředky chce žalobce svá odvolací tvrzení prokázat, a věděl i to, že tyto důkazní prostředky jednak měly být součástí odvolání a dále že byly způsobilé potvrdit tvrzení žalobce. Ze správního spisu zároveň vyplývá, že správní orgány nejednaly pod časovým tlakem. Správní orgán prvního stupně odesílal spis žalovanému jedenáct dní po doručení doplnění odvolání a žalovaný o odvolání rozhodl cca dva měsíce poté, co mu byl spis postoupen.
29. Správní orgány mají obecně a měly i v tomto případě postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (§ 3 správního řádu), přičemž postup, kterým by vyzval žalobce k odstranění vad, by vedl k šetření jeho práv (§ 2 odst. 3 správního řádu) a k řádnému posouzení věci tak, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu (§ 2 odst. 4 správního řádu).
30. Odstranění vad podání, tj. aplikace § 45 odst. 2 správního řádu ve spojení s § 86 odst. 2 a § 93 odst. 1 téhož zákona, je možné a přípustné. V souladu se základními zásadami správního řízení proto měl s přihlédnutím k povaze věci (řízení o pobytu nezletilého dítěte, jehož rodiče mají povolený pobyt na území ČR) a k čl. 3 Úmluvy o právech dítěte a čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod správní orgán prvního stupně buď neformálně sdělit zástupkyni žalobce, že její podání avizované přílohy neobsahovalo, nebo vydat výzvu k odstranění vad a formálně žalobce vyzvat k doplnění příloh odvolání, na které sám žalobce odkazoval, že jsou součástí odvolání. Pokud tak neučinil správní orgán prvního stupně, měl tak učinit žalovaný.
31. Soud s ohledem na uvedené dospěl k závěru, že žalovaný zatížil své rozhodnutí procesní vadou, která spočívala v absenci výzvy k odstranění vad, v důsledku čehož následně rozhodl, aniž by řádně zjistil skutkový stav.
32. Druhou žalobní námitkou se soud nemohl zabývat. Žalobou napadené rozhodnutí je věcně vystavěno na skutkovém stavu, který nebyl zjištěn v souladu se zákonem. Pro hodnocení případného zásahu do soukromého a rodinného života žalobce je na prvním místě nutné, aby se žalovaný řádně vypořádal s tvrzeními, která uvedl žalobce v doplnění odvolání, vč. odpovídajícího vypořádání se s důkazními návrhy žalobce. Teprve poté lze považovat jeho

právní názor za úplný a teprve poté se lze vůbec zabývat úvahami o (případném) zásahu do práva na soukromý a rodinný život žalobce. Pokud by se soud nyní zásahem do práva na soukromý a rodinný život žalobce zabýval izolovaně, tak by buď musel dospět k závěru, že k němu došlo bez ohledu na doplnění skutkového stavu, tj. zcela by nahradil úvahy žalovaného a zjišťování skutkového stavu, nebo by dospěl k závěru, že k němu nedošlo, což by nicméně byl závěr pouze v intencích nesprávně zjištěného skutkového stavu, tedy zcela nerelevantní pro posouzení věci jako takové. Jinými slovy posouzení této žalobní námitky by bylo v této fázi řízení s ohledem na výše zaujaté závěry předčasné.

IV. Závěr a náklady řízení

33. Z výše uvedených důvodů soud shledal žalobu důvodnou a napadené rozhodnutí zrušil podle § 76 odst. 1 písm. b) a c) s. ř. s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V něm bude žalovaný vázán právním názorem vyjádřeným výše (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
34. O nákladech řízení soud rozhodl dle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci měl plný úspěch ve věci žalobce, proto má právo na náhradu nákladů řízení. Ze soudního spisu vyplývá, že žalobci vznikly náklady řízení za zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a náklady na právní zastoupení. Právní zástupce učinil 2 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby) po 3 100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), a § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), a dále má nárok na 2 režijní paušály po 300 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Celkem je tedy žalovaný povinen žalobci na nákladech řízení nahradit částku 11 228 Kč vč. DPH do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku. Procesně neúspěšný žalovaný na náhradu nákladů řízení nemá právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o ní musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno 28. února 2025

Petr Sedlák, v. r.
samosoudce